

نسب‌شناسی و تاثیر عوامل ژنتیکی بر نبوغ شاعری پژمان بختیاری

یحیی حسن‌پور بختیاری^۱

چکیده

حسین پژمان بختیاری از شاعران و پژوهشگران ادبی تاریخی شناخته شده‌ی معاصر است. پدر ایشان از خوانین بختیاری و سرداران نظامی معروف به میرینج (۱) بوده و مادرش، بانو عالم‌تاج (ژاله) هم در زمره‌ی ادیبان و شاعران آن دوران به شمار می‌آمد. بر این اساس، این پژوهش با رویکرد توصیفی تحلیلی مبتنی بر داده‌های عمدتاً کتابخانه‌ای و اسنادی در پی یافتن پاسخ مناسبی به این پرسش می‌باشد که آیا ژنتیک مادری در طبع شعر و چهره‌ی هنری این شاعر، تاثیرگذار بوده است؟ یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که نخست از دیدگاه علم ژنتیک محتمل است که خصوصیات و ویژگی‌های اخلاقی و رفتاری پژمان به عنوان فرزند ارشد پسر، بیشتر متأثر از ژن مادری است که هم زمان، محیط اجتماعی پیرامون نیز در روند شکل‌گیری این ویژگی‌ها تاثیر فراوان داشته است. بر همین اساس، در این پژوهش روش کار بر پایه‌ی نسب‌شناختی و ژنتیک (وراثت) استوار است.

کلیدواژه‌ها: پژمان، خاندان قائم مقام، نسب‌شناختی، ژنتیک، محیط.

۱. مقدمه

بسیاری از پژوهشگران پژمان بختیاری را فرزند شمشیر و زاده‌ی قلم می‌دانند و از او به عنوان یک میوه پیوندی یاد می‌کنند (پوربختیار، ۱۳۸۴: ۱۱۳). همان‌گونه که وی از نظر پدر تباری به خانواده‌ای سلحشور و اهل شمشیر می‌رسد، از نظر مادری نیز به

^۱ پژوهشگر فرهنگ و تاریخ بختیاری، شهرکرد. ایران. Hassan.p@yahoo.com